

РЕШЕНИЕ

№ 1424

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов
Стоян Тонев**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11672** по описа за **2023** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“- [населено място] срещу Решение от 11.06. 2023 година, постановено по н.а.х.д.№ 4481/2023 година по описа на СРС,11 състав.

С цитираното решение, СРС е отменил Наказателно постановление № 22-230071/13.03.2023 г., издадено от директора на ДИТ-С., с което, на основание чл. 415, ал. 1 КТ, на 22 С. „Г. С. Р.“ била наложена имуществена санкция, в размер на 1 500 лева.

С касационната жалба се твърди, че решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон.Иска се отмяна на решението СРС и постановяване на ново решение от АССГ с което НП да бъде потвърдено. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, се представлява от юрк.С., която поддържа жалбата.Заявява претенция за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация -22 С. „Г. С. Р.“, редовно и своевременно призован не изпраща представител и не взема становище по същество.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба..

Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав, след като прецени

събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящият съдебен състав на АССГ при извършената служебна проверка за редовност и допустимост на жалбата, с която е сезиран, намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в, от ЗАНН. С оглед на изложеното съдът счита, че подадената жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.

Съгласно чл. 63в от ЗАНН-Решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно процесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 218 от АПК свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Предвид така определения предмет на настоящето касационно дело, съдът намира, че постановеното от районния съд решение е неправилно, тъй като е постановено при неизяснена фактическа обстановка, а изложените мотиви са неясни и противоречиви, което обуславя наличие на касационно основание по чл. 348, ал. 1 т. 2 от НПК, поради което същото следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

В решението липсват ясни, непротиворечиви изводи и позиция на съда относно това има ли извършено нарушение на посочени правни разпоредби, извършено ли е то от страна на ответника по касация, както и наказателното постановление издадено ли е от компетентен орган. В решението се посочва, че е доказано даденото указание от надлежен контролен орган, към подлежащ на контрол субект. Не се спорело, също така, по факта на неизпълнението. Веднага след това е направен извод, че деянието е „обективно несъставомерно“, понеже „не са съществували подлежащи на връчване документи, във връзка с изменение на трудови правоотношения на Е. Д.“. Развити са и съображения, че „вмененото на работодателя задължение носи белезите на обективна невъзможност – както в рамките на предоставения от проверяващия екип относително кратък срок, така и значителен период от време, след изтичането му“. Накрая се прави констатация от СРС, че всъщност „нарушението представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН“, като е извършено позоваване на дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК. На фона на неясната позиция на контролирания съд/ относно има ли нарушение и какво/ следва да се отбележи, че съгласно Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г. на ВАС по тълкувателно дело № 7/2010 г. на ОСК е прието, че специалният състав на маловажно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН/ на която накрая в решението си се е позовал първостепенния съд/. При констатация за маловажност не е налице основание за отмяна на НП, а за приложение на закон за по-леко наказуемо нарушение – ако констатира, че деянието е извършено, съдът е бил длъжен да преквалифицира деянието и да определи съответен размер на санкцията по чл. 415в КТ. В ЗАНН са уредени правомощия на районния съд, за които предвид постановките на Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия, няма пречка да се извърши горното. В касационното

производство по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, съгласно разрешението, дадено с Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия.

Изложеното води до отмяна на решението и връщането му за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което съдът следва да изложи конкретни и ясни мотиви-относно това има ли извършено нарушение на посочените разпоредби, въз основа на какво приема съдът за установен даден факт и да се изложат конкретни и ясни мотиви в съдебния акт и най- вече да се посочат конкретни разпоредби, които вменяват задължения на субекта, има ли неизпълнение на задължението от страна на ответника по касация, както и да отговори на всеки един довод в жалбата, да се установи спазени ли са сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на НП и последното издадено ли е от компетентен орган. В този смисъл, касационната жалба е основателна, но по съображения, различни от сочените в нея. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 11.06. 2023 година, постановено по н.а.х.д.№ 4481/2023 година по описа на СРС,11 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.